scăldatului — spiritul rere de rău, n-am reuşit să

reşti o revistă de mode intru- niov, Monica Vitti. Sau să

PĂCALĂ ŞI TÎNDALĂ

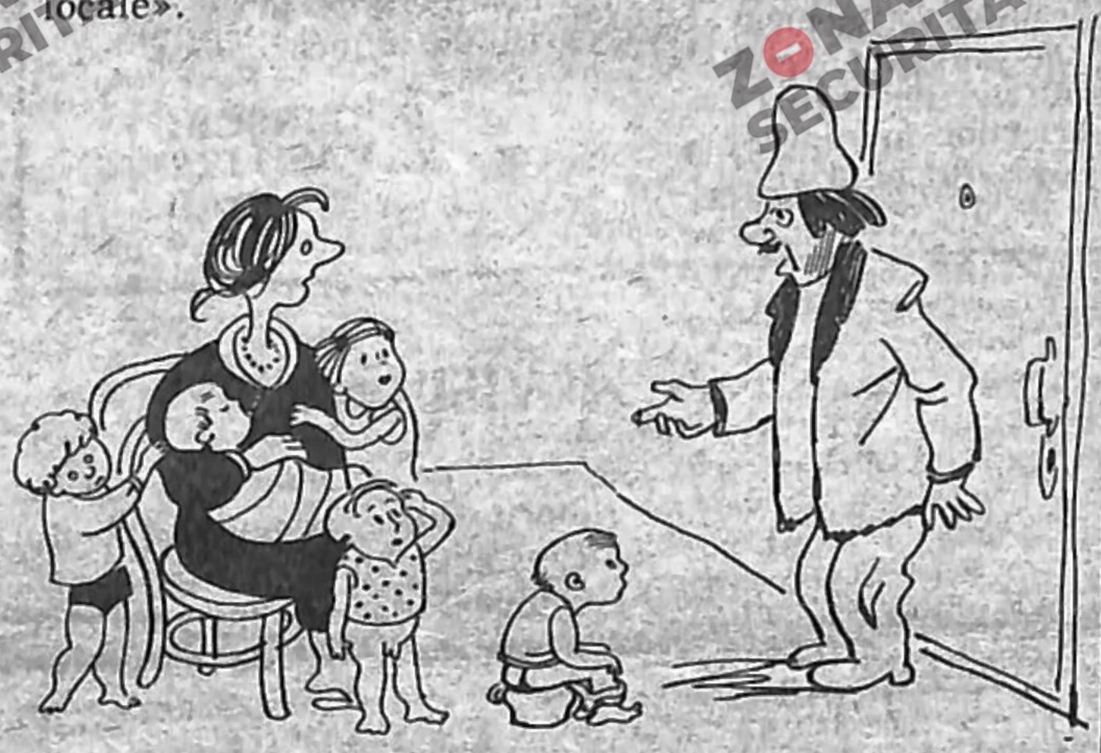

CITATE PENTRU NEPRICEPUŢI

RABDĂ, CAZACE...

...La Uralsk năboiesc de pretutindeni miasmele confruntărilor interetnice. Ai impresia că se face totul pentru a se aprinde o scînteie. Trei sferturi din locuitorii oraşului sînt ruşi. Şi cum să fie altfel, dacă anume ei l-au înfiinţat şi n-a fost nici o sporire mecanică a numărului populaţiei? Acum, însă, oraşul în care a început răscoala lui Pugaciov s-a pomenit dincolo de hotarele Rusiei. Şi au devenit ruşii minoritate naţională. Corespunzător e aleasă şi componenţa celor care le decid soarta.

...E de menţionat caracterul aprecierilor date conflictului de N. Nazarbaiev. În iunie el a comparat sărbătorirea a 400 de ani de slujbă Patriei cu a 600-a aniversare a incendierii de către Tahtamîş a Moscovei şi a expediat lui Elţin o scrisoare: «În esenţa lor ieşirile provocatoare ale căzăcimii, declanşate la 15 septembrie a. c., au fost calificate drept o acţiune politică de manifestare demonstrativă a lipsei de respect faţă de suveranitatea statală a R.S.S. Kazahe». Ceva mai apoi aprecierea a devenit alta: «Multe din cele ce s-au întîmplat la Uralsk nu fac nici cît o ceapă degerată. O bună parte din vină o poartă organele puterii locale».

— Ce leafă mai vrei — totul se duce pentru cazaci...

* * *

În oraşul Krasnodon din regiunea Lugansk două sute de cazaci au depus jurămîntul Oastei de pe Don, Rusiei şi credinţei pravoslavnice. În jurul acestui eveniment fără precedent s-a aprins un scandal. Juriştii şi deputaţii din Ucraina au calificat cele întîmplate drept «amestec grosolan în treburile interne ale unui stat independent».

* * *

...ei au dreptul la restabilirea formaţiunii naţional-teritoriale antebolşevice în componenţa Rusiei. Iar o asemenea formaţiune a fost. Republica de pe Don n-a existat mult, însă cazacii au azi dreptul formal-juridic să ceară restabilirea ei... La Moscova a avut loc puciul şi regiunea Donetk a devenit străinătate. Însă ea e o parte a Republicii de pe Don cu atamanul Kaledin în frunte. Încearcă acum şi-i demonstrează lui Kravciuk că ea trebuie retrocedată!

* * *

...Se vorbeşte cum că ei s-ar înarma, dar a văzut cineva măcar un act de confiscare a «AKM» sau gaubiţe?..

* * *

Nu ştiu, a ajuns acest document la Preşedintele Elţin, dar vorba e că obştina căzăcească a staniţei Prohladnensk din ţinutul Stavropol a pregătit pentru Boris Nicolaevici legitimaţia de membru nr. 313.

Aveţi în faţă citate dintr-un singur număr (63) al gazetei «Komsomoliskaia pravda». Recitiţi-le, comparaţi cu cele ce se întîmplă în Transnistria, apoi să încercăm a răspunde împreună la cîteva întrebări: cine aţiţă conflictele în punctele fierbinţi ale C.S.I.? Cine-i regizorul şi cine-s executorii?

CÎRPOCEALĂ, FLĂCĂI?

AMINTEŞTE-ŢI, RUSIE, DE COPIII TĂI...

Ieri, la redacţia ziarului «Trud» a sosit un grup de refugiaţi din Tiraspol. Situaţia în această regiune e cunoscută cred că de toţi. De aceea publicăm cu unele omisiuni scrisoarea pe care ne-au lăsat-o. Fără comentariu.

Măicuţă, Rusie! Iţi scriu copilaşii tăi, pe care soarta i-a împrăştiat prin toate fostele republici sovietice. Că mulţi mai sîntem noi! Numai ruşi — 25 mln, iar de tot — peste 60 mln. Şi nu-ţi scriem de viaţă bună. Că iar curge sînge de oameni nevinovaţi, noi nu dorim războaie şi conflicte, vrem să trăim paşnic şi să lucrăm, să nu avem teamă pentru viaţa copiilor noştri.

Sîntem prigoniţi astăzi, ne gonesc de pe pămîntul unde am trăit decenii la rînd. Şi odată ce în ţară sînt refugiaţi, al căror număr sporeşte, adă-ţi aminte de noi, Rusie!..

Măicuţă Rusie! Adă-ţi aminte de noi. Amintiţi-vă de noi, deputaţilor la cel de al VI-lea congres. Adoptaţi, în sfîrşit, legea cu privire la refugiaţi! Doar noi existăm şi e nevoie de careva garanţii a drepturilor noastre... Nu ne trăda, Rusie! Căci noi niciodată nu te-am trădat.

Colegii de la «Trud», dorind să pară imparţiali, au publicat scrisoarea în nr. din 28 martie fără comentariu. E o practică destul de răspîndită în ziarele sovietice. Dar în cazul dat, întrucît scrisoarea nu le-a parvenit prin poştă, ci a fost lăsată la redacţie, se iscă cîteva întrebări către autorii răvaşului:

Dacă refugiaţii ar fi din Chişinău sau din alt oraş de pe malul drept, unde acţionează legile Republicii Moldova, apoi situaţia ar fi clară. Dar dacă ei sînt din Tiraspol, unde «neobositul luptător» pentru drepturile populaţiei rusofone Smirnov a anulat aceste legi, atunci de la cine au fugit ei?

Dacă Rusia nu pretinde a fi succesoarea imperiului sovietic, atunci de ce trebuie să-şi asume sarcina de a protecta interesele milioanelor de oameni de toate naţionalităţile, care trăiesc dincolo de hotarele statului concetăţenilor?

Dacă Rusia trebuie să apere interesele ruşilor în toate statele C.S.I., fiindcă ruşii întotdeauna au apărat interesele Rusiei în aceste state, atunci cum să-i considerăm cetăţeni ai acestor state?

Şi ultima întrebare, mai precis — o bănuială. Conform tradiţiei ce s-a constituit în ultimii ani în Moldova atare scrisori sînt semnate de zeci, sute şi chiar mii de oameni. Dar fiindcă scrisoarea nu-i semnată, e normal să ne întrebăm dacă nu cumva e o născocire, suptă din deget la redacţie de către luptătorii pentru restabilirea imperiului sub aripioara fratelui celuia mare?

Victor PAVLIUC

FOTBAL

CUPA MOLDOVEI